

L'aigua, la superheroïna

Hi havia una vegada una família formada per quatre persones ben singulars, els pares, que es deien Stephen i Rose i els seus fills, en Harry i la Valeria.

En Harry i la Valeria tenien 16 anys cadascun i, malgrat era una família molt eixerida i divertida, tenien un gran problema, feien molt mal ús de l'aigua. Després de passar molts i molts dies malbaratant l'aigua, gairebé tota la seva vida, un dia la canonada més gran de casa seva, des d'on venia tota l'aigua necessària per sobreviure, es va trencar i va explotar sense cap explicació.

Davant d'aquesta situació la Rose va decidir trucar al fontaner del seu poble, en David. El fontaner, en rebre la trucada desesperada de la família, va arribar tan ràpid com va poder. En obrir la porta de la casa, l'aigua va començar a sortir i sortir de forma totalment descontrolada. En David no entenia res, mai havia vist res igual. Quan va arribar al menjador es va trobar amb tota la família pujada sobre la taula, ja que estava molt espantada per no poder controlar la sortida de l'aigua. El fontaner no sabia que fer i, de cop i volta, va decidir moure's per poder rescatar-los. Però el que va succeir va ser encara més al·lucinant. En trepitjar l'aigua, en David, va ser absorbit pel gran basal que hi havia a terra. La família no entenia res i molt i molt preocupada per ell van decidir que tots junts trepitjarien l'aigua i comprovarien si ells també desapareixien. Van comptar fins a tres: un, dos i tres i, per la seva sorpresa, també van ser absorbits com el fontaner. Per art de màgia, la família va aparèixer en un món totalment desconegut per a ells, un món totalment de color blau. Mentre observaven on es trobaven, van veure al fontaner caminant desorientat. Al costat del fontaner, van veure que hi havia també una noia, envoltada per una aura d'aigua transparent i vestida totalment de color blau. La noia també anava ben armada i portava un escut de color blau. El fontaner i la família van decidir preguntar a la noia com es deia. Ella els hi va respondre: *em dic Clarke* i els hi va explicar que era la superheroïna de l'aigua, la protectora del món aquàtic, per això aquell món on es trobava era totalment de color blau. També els hi va explicar que es dedicava a lluitar contra un virus que havia aparegut al seu món des de feia temps. Aquest virus s'havia dedicat a destruir el món a través del descontrol de l'aigua, grans tsunamis, rieres molt i molt fortes... I la noia els hi va explicar que tenia la sospita que

aquestes accions augmentaven quan les persones de la Terra, un planeta proper a ells, no cuidaven tant l'aigua com ella. En escoltar les paraules de la Clarke, la família es va sentir molt i molt malament, ja que van veure que ells no estaven actuant bé i que el que succeïa al món de la Clarke estava sent responsabilitat seva. La Clarke els hi va demanar ajuda, així que van decidir començar aquesta gran aventura. La família i el fontaner van ajudar a la Clarke per fer desaparèixer el virus al món aquàtic i es van comprometre a fer el mateix en tornar al seu món. Automàticament, en pronunciar aquestes paraules, la família i el fontaner es van teletransportar al seu món i van desaparèixer del món aquàtic.

Per sorpresa de tota la família, quan van tornar a casa seva, la fuga d'aigua havia desaparegut i no quedava cap mil·límetre d'aigua. La família va comprendre que aquella superheroïna havia fet molt més per ells, i amb la seva màgia havia aconseguit tornar a la normalitat. A partir d'aquell moment, el fontaner també va decidir canviar el nom de la seva empresa, es va passar a anomenar FontClarke, en honor a la superheroïna de l'aigua i l'aventura que havien viscut tots i totes.

Pseudònim: Nadia Nadim

